

Република Србија
УПРАВНИ СУД
21 У. 12949/13
28.10.2015.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Павела Јонаша, председника већа, мр Зорана Рељића и Слађане Бојовић, чланова већа, са судским саветником Ксенијом Ивановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ... број ..., ради поништаја решења туженог Секретаријата за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектора за другостепени управни поступак, XXI-05 број: 356-331/2013 од 20.05.2013. године, са заинтересованим лицем Б.Б. из ..., ... бр. ..., у предмету инспекцијских мера, након одржане усмене јавне расправе дана 28.10.2015. године, у нејавној седници већа одржаној дана 28.10.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **ОДБИЈА**.

Образложење

Решавајући по жалбама: А.А. из ..., ... број ... и Б.Б. из ..., ... бр. ..., тужени орган Секретаријат за имовинско-правне послове, грађевинску и урбанистичку инспекцију града Београда-Сектор за другостепени управни поступак, је донео оспорено решење XXI-05 број: 356-331/2013 од 20.05.2013. године, којим се ништи решење грађевинског инспектора Одељења за грађевинску инспекцију, Управе Градске општине Стари Град у Београду, VI-02/11 број: 356-291/12 од 28.01.2013. године и предмет враћа првостепеном органу на поновни поступак и нову одлуку. Ожалбеним решењем, наређује се А.А. из ..., са станом у ул. ... број ..., да у року од два дана од дана пријема тог решења, са крова пословног простора објекта у ул. ... број ... у ..., уклони део вертикалног вентилационог канала (димњака) са вентилатором (вентилационом главом) и постави је на крову објекта на пројектом одобреном месту. Решење о уклањању објекта, односно његовог дела, односи се и на делове објекта који су описани у решењу о рушењу, а настали су након састављања забележбе и чине једну грађевинску целину. Уколико инвеститор не поступи по овом наређењу, извршење решења ће се спровести принудним путем преко другог лица, о трошку инвеститора, о чему ће се одлучити посебним закључком и жалба изјављена против овог решења, не одлаже његово извршење.

У тужби поднетој Управном суду, дана 09.08.2013. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа и истиче да је и у жалби на првостепено решење указао да је радове на димњачком каналу са вентилационом главом извео у свему на основу пројектне документације обухваћене решењем 351.2-1137/02 од 09.12.2002. године, донето иначе од стране туженог органа. То значи да је тужени орган имао могућност да изврши проверу навода тужиоца, а затим преиначи првостепено решење уместо што је исто укинуо и

то тако што би обуставио даљи поступак, с обзиром да је тужилац у свему поступио у складу са пројектном документацијом, односно решењем од 09.12.2002. године, које се односи на ту документацију. Предлаже да суд изврши увид у поменуте списе као и у техничку документацију која стоји у вези са тим списима, а затим донесе пресуду којом ће поништити и другостепени и првостепени управни акт и обуставити даљи поступак према тужиоцу.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Заинтересовано лице Б.Б. из ..., ... бр. ..., је у одговору на тужбу навео да је оспорено решење правилно и на закону засновано. Посебно истиче да ни првостепени ни другостепени поступак се не може обуставити без сагласности тужиоца, а поред А.А., тужилац је и овде заинтересовано лице, што се види из тужбе 11 У 17260/13. Првостепени орган је донео правилно решење да се оцак мора порушити, јер је изграђен без дозволе, а не може се уврстити ни у захтев за легализацију који је А.А. поднео, јер је изграђен после поднетог захтева. Предложио је да се о трошку тужиоца ангажује стручно лице грађевинске струке које би тврдје овде тужиоца лако демантовало. Такође је тражио спајање поступка са предметом 11 У 17260/13.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу применом одредбе члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), којом је прописано да је расправа обавезна ако су у управном поступку учествовале две или више странака са супротним интересима.

Усмена расправа одржана је у складу са чланом 38. Закона о управним споровима, у присуству заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног тужиоца и туженог органа.

Оцењујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу члана 41. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), ценећи наводе тужбе, одговоре на тужбу, наводе заинтересованог лица на одржаној расправи и целокупне списе ове управне ствари, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је тужени орган у поступку по изјављеним жалбама: А.А. из ..., ... број ... и Б.Б. из ..., ... бр. ..., поништио решење првостепеног органа грађевинског инспектора Одељења за грађевинску инспекцију, Управе Градске општине Стари Град у Београду, VI-02/11 број: 356-291/12 од 28.01.2013. године, са позивом на одредбу члана 232. став 2. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“ бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС", број 30/10), којом је прописано да ако другостепени орган нађе да ће недостатке првостепеног поступка брже и економичније отклонити првостепени орган он ће својим решењем поништити првостепено решење и предмет вратити првостепеном органу на поновни поступак.

Тужени орган је образлажући своју одлуку навео да је првостепени орган у спроведеном поступку повредио правила поступка која су од утицаја на законитост ожалбеног решења и то одредбу члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да диспозитив решења мора бити јасан и одређен, како би могао да представља ваљан основ за извршење. Ово са разлога, јер је диспозитив ожалбеног решења недовољно одређен и јасан у погледу налога датог инвеститору, а у односу на враћање у првобитно стање, тачније инвеститору је наложено да димњак постави на крову објекта на "пројектом одобреном месту", али у диспозитиву није прецизно наведено које је то место, као

и димензије спорног димњака, а што није наведено ни у образложењу ожалбеног решења. Сем тога, имајући у виду наводе тужиоца да он као инвеститор није био обавештен о дану и часу изласка на терен, чиме му је била ускраћена могућност да укаже на битне чињенице за извођење радова на димњачком каналу и укаже да је изведен у складу са пројектном документацијом обухваћено решењем 351.2-1137/02 од 09.12.2002. године, као и приложен контролни записник од 24.01.2013. године, у коме је наведено да је сачињен у службеним просторијама, а да у списима предмета не постоји записник од 24.10.2012. године, на који се у образложењу ожалбеног решења позива грађевински инспектор, то по оцени туженог не постоји јасан доказ о томе да је инвеститор уредно позван да присуствује увиђају наведеног датума, те се за сада не може поуздано утврдити да ли је инвеститор присуствовао увиђају дана 24.10.2012. године, у вези са чим ће првостепени орган водити рачуна у поновном поступку, посебно имајући у виду да је чланом 185. став 1. Закона о општем управном поступку, прописано да странка у поступку има право да присуствује увиђају. Стога је тужени орган наложио првостепеном органу да у поновном поступку изврши поновни увиђај на лицу места и то у присуству инвеститора и подносиоца пријаве, записнички констатује њихове изјаве, прецизно утврди, ближе опише и скицом тачно прикаже све бесправно изведене радове на наведеној адреси у односу на архивски примерак пројекта, а потом донесе нову одлуку са образложењем које ће да упућује на одлуку дату у диспозитиву.

Код изнетог суд налази да је правилно оспореним решењем у поступку у којем није било повреде правила поступка, од утицаја на законитост одлучивања у овој управној ствари, обзиром на правилно и потпуно утврђено чињенично стање и правилном применом прописа на које се тужени орган позвао у образложењу оспореног решења, одлучено да се ништи решење грађевинског инспектора Одељења за грађевинску инспекцију Управе Градске општине Стари град у Београду VI-02/11 број 356-291/12 од 28.01.2013. године и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак и нову одлуку. Ово стога што и по становишту Управног суда решење првостепеног органа није правилно донето и на закону засновано.

Наиме, и по становишту Управног суда, правилно је нашао тужени орган да је повређена одредба члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, број 33/97, 31/01 и “Службени гласник РС”, број 30/10), којом је прописано да диспозитив решења мора бити јасан и одређен како би могао да представља ваљан основ за извршење. Ово са разлога, јер је диспозитив првостепеног решења недовољно одређен и недовољно јасан у погледу налога датог инвеститору, а у односу на враћање у првобитно стање, тачније, инвеститору је наложено да димњак постави на крову објекта на “пројектом одобреном месту”, али у диспозитиву није прецизно наведено које је то место, као и димензије спорног димњака, а што није наведено ни у образложењу првостепеног решења. Такође је по налажењу Управног суда, тужени орган правилно оценио и да је првостепено решење донето уз повреду одредбе члана 185. став 1. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да странка у поступку има право да присуствује увиђају. Правилно је тужени орган нашао да у поновном поступку првостепени орган је дужан да поново изврши увиђај на лицу места и то у присуству инвеститора и подносиоца пријаве, записнички констатује њихове изјаве, прецизно утврди, ближе опише и скицом тачно прикаже све бесправно изведене радове на наведеној адреси у односу на архивски примерак пројекта, а потом донесе нову одлуку са образложењем које ће да упућује на одлуку дату у диспозитиву. Суд је одбио захтев заинтересованог лица за спајање поступка са предметом 11 У 17260/13, јер је исти решен пресудом Управног суда 20 У 17260/13 од 21.05.2015. године.

На основу изнетог, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним

споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 28.10.2015. године, 21 У. 12949/13

Записничар
Ксенија Ивановић,с.р.

Председник већа-судија
Павел Јонаш,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

КЗ